

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Cezary Olszewski
Protokolant	sekr. sądowy Katarzyna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2016 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji

o uchylenie uchwał organu spółdzielni

1. **Oddala powództwo**

2. **Zasądza od powoda P. W. na rzecz pozwanej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji kwotę 377 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt: I. C. 1088/15

UZASADNIENIE

Powód P. W. wystąpił z pozwem przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji, w którym domagał się uchylenia uchwał nr (...) Walnego Zgromadzenia Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji podjętych w dniu 23 listopada 2015 r. bądź też ich unieważnienia. Jednocześnie wniósł o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych wraz z kosztami zastępstwa prawnego i opłatą od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wskazał, że ostatnie Walne Zgromadzenie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji odbyło się dnia 23 listopada 2015 r. w P.. W tym dniu została podjęta uchwała nr (...)w przedmiocie ustalenia proporcji podziału pozostałego majątku między członków Spółdzielni, tj. P. W., P. M., S. W., J. J. oraz P. S..

Zgodnie zaś z § 66 ust. 2 statutu Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. postanowiono, iż proporcje podziału pozostałego majątku między członków Spółdzielni ustala, na wniosek likwidatora, Walne Zgromadzenie biorąc pod uwagę liczbę uprawnionych oraz wartość i strukturę pozostałego majątku, przy uwzględnieniu liczby lat członkostwa w Spółdzielni oraz stopnia uczestniczenia uprawnionych w tworzeniu majątku Spółdzielni w okresie jej istnienia.

Proporcje podziału w uchwale przyjęto w ten sposób, że za liczbę pełnych lat członkostwa przypada 50%, natomiast za stopień uczestnictwa uprawnionych w tworzeniu majątku Spółdzielni w okresie jej istnienia na podstawie przepracowanych pełnych lat w Spółdzielni - 50%.

W ocenie powoda, zasady podziału majątku Spółdzielni przedstawione w uchwale są niezrozumiałe oraz nie precyzują sposobu obliczania. Wskazane w uchwale wartości 50% nie zostały określone, zatem nie wiadomym jest czego właściwie dotyczą.

Załącznik do uchwały nr (...)określa szczegółowe zasady podziału pozostałego majątku Spółdzielni. Błędnie jednak w nim wskazano liczbę pełnych lat członkostwa P. S.. Według wiedzy powoda, P. S. nie była członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. przez okres 36 lat, a znacznie krócej. We wcześniejszych latach była ona członkiem również innej Spółdzielni. W niniejszej sprawie niezasadnym jest zatem uwzględnienie lat członkostwa w innej Spółdzielni niż Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P.. W konsekwencji powód wnosił o uchylenie uchwały nr (...)w przedmiocie wypłat zaliczek na rzecz członków Spółdzielni, albowiem została ona uchwalona z uwzględnieniem zasad podziału wynikających z zaskarżonej uchwały nr (...).

W odpowiedzi na pozew, Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w P. w Likwidacji wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Argumentując swoje stanowisko, pozwany wskazał, że członkostwo P. S. poczynszy od dnia 20 maja 1978 r. zostało potwierdzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie sygn. akt: I. C. 330/10. P. S. zmarła w dniu 1 grudnia 2014 r. i z tym dniem ustało jej członkostwo w pozwanej Spółdzielni, a więc prawidłowo w załączniku do uchwały nr (...)wskazano jej członkostwo w Spółdzielni w ilości 36 pełnych lat. Pozostałe zaś zarzuty powoda należy uznać za chybione, bowiem uchwała nr (...)wypełnia dyspozycję § 66 ust. 2 statutu i w sposób jasny oraz rzeczowy określa proporcje podziału pozostałego majątku przy uwzględnieniu liczby lat członkostwa w Spółdzielni oraz stopnia uczestniczenia uprawnionych w tworzeniu majątku Spółdzielni w okresie jej istnienia. Walne Zgromadzenie postanowiło, że 50% pozostałego majątku zostanie podzielone między uprawnionych według pełnych lat ich członkostwa w Spółdzielni, liczonego do dnia 23 listopada 2015 r., a 50% pozostałego majątku zostanie podzielone między uprawnionych według pełnych lat ich stażu pracy w Spółdzielni.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w P. na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni z dnia 30 czerwca 2010 r. pozostaje w likwidacji (dowód: odpis z KRS - k. 15-17).

P. W. członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji jest od roku 1980 (okoliczność bezsporna). Natomiast P. S. członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji była co najmniej od roku 1978. Zmarła ona w dniu 1 grudnia 2014 r. (dowód: wyciąg z rejestru – k. 54 oraz dowody zgromadzone w aktach sprawy sygn. I. C. 330/10 Sądu Okręgowego w Suwałkach: waloryzacja udziałów członkowskich – k. 111-112; wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach i uzasadnienie – k. 343, 350-353; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku i uzasadnienie – k. 392, 399-404).

Dnia 23 listopada 2015 r. Walne Zgromadzenie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji podjęło uchwałę nr (...)w sprawie zasad podziału pozostałego majątku Spółdzielni między członków, określając w niej proporcjonalny podział pozostałego majątku na następujących członków Spółdzielni (obecnych i byłych): P. W., P. M., S. W., J. J., P. S.. Przyjęto też, że proporcje podziału są następujące: za liczbę pełnych lat członkostwa – 50% i za stopień uczestnictwa uprawnionych w tworzeniu majątku Spółdzielni w okresie jej istnienia na podstawie przepracowanych lat w Spółdzielni – 50%. Postanowiono również, że członkostwo liczy się do dnia podjęcia tej uchwały (23 listopada 2015 r.) Uchwalono także, że szczegółowe zasady podziału pozostałego majątku między członków są zawarte w załączniku nr 1, który stanowi integralną część uchwały, a której wykonanie powierzono likwidatorowi Spółdzielni. Według treści tego załącznika, P. S. była członkiem Spółdzielni przez okres 36 lat i jej udział w podziale pozostałego majątku, z uwagi na staż członkostwa, wynosił 12%. Uchwała ta została przyjęta jednogłośnie (dowody: uchwała nr (...)- k. 4; załącznik nr 1 – k. 4v).

Również dnia 23 listopada 2015 r. Walne Zgromadzenie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji podjęło jednogłośnie uchwałę nr (...)w sprawie wypłat zaliczek na rzecz członków Spółdzielni na poczet podziału pozostałego majątku, postanawiając w niej, że kwota 325.000,00 zł zostanie przeznaczona na wypłatę zaliczek dla członków Spółdzielni oraz spadkobierców na poczet podziału pozostałego po likwidacji majątku z uwzględnieniem zasad podziału wynikających z uchwały nr (...) (dowód: uchwała nr (...)– k. 5).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów:

W myśl art. 244 § 1 k.p.c. dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle brzmienia art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy niniejszej ma jednak prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie sygn. akt: I. C. 330/10, zweryfikowany przez Sąd II instancji, w sprawie o uchylenie uchwały z dnia 30 czerwca 2010 r.

W piśmiennictwie i judykaturze przyjmuje się, że moc wiążąca orzeczenia sądu charakteryzuje się dwoma aspektami. W pierwszym aspekcie moc wiążąca odnosi się do faktu samego istnienia orzeczenia, drugi aspekt natomiast przejawia się w mocy wiążącej jako „określonym walorze prawnym rozstrzygnięcia (osądzenia) zawartego w treści orzeczenia”. Jeśli chodzi o ten drugi aspekt, to uznaje się, że należy go łączyć z prejudycjalnością prawomocnego orzeczenia. Drugi aspekt jest ściśle związany z powagą rzeczy osądzonej uregulowaną w art. 366 k.p.c. O prejudycjalnym charakterze danego wyroku dla innego postępowania przesądza spełnienie dwóch przesłanek: gdy w drugim postępowaniu strony są tożsame albo występują w nim osoby objęte rozszerzoną prawomocnością orzeczenia oraz istnieje związek między prawomocnym orzeczeniem a aktualnie toczącą się sprawą polegający na tym, że prawomocne orzeczenie oddziałuje na rozstrzygnięcie toczącej się sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r. II PK 232/13. Legalis nr 1172009). Z regulacji art. 365 § 1 k.p.c. wynika bowiem obowiązek uwzględnienia przez sąd w rozpoznawanej sprawie faktu istnienia prawomocnego orzeczenia sądu wydanego w innej sprawie, a jeżeli orzeczenie to ma charakter prejudycjalny dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, sąd obowiązany jest uznać, że kwestia prawna, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, kształtuje się tak, jak to przyjął sąd we wcześniejszym prawomocnym wyroku i nie może już sam badać ani rozstrzygać tej kwestii (wyrok Sądu Najwyższego z 6 listopada 2008 r., III CSK 125/08, Legalis nr 553473). W związku z materialnym skutkiem prawomocności orzeczenia wydanego we wcześniejszym postępowaniu, w kolejnym procesie sądowym kwestia prawna rozstrzygnięta w poprzedniej sprawie między tymi samymi stronami nie może być ponownie badana, a tym bardziej rozstrzygnięta odmiennie na podstawie ustaleń sprzecznych z uprzednio osądzoną kwestią. W konsekwencji nikt nie może kwestionować faktu istnienia prawomocnego wyroku, jego treści oraz motywów rozstrzygnięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 15 maja 2013 r., III UK 121/12, Legalis nr 750397).

Sąd rozpoznający inną sprawę między tymi samymi stronami, jest nie tylko związany sentencją prejudycjalnego wyroku, ale także treścią prawomocnego wyroku. Oznacza to nakaz przyjmowania przez podmioty wymienione w art. 365 § 1 k.p.c., że w objętej orzeczeniem sytuacji faktycznej stan prawny przedstawia się tak, jak to wynika z sentencji wiążącego orzeczenia. Związanie prawomocnym wyrokiem rozciąga się także na motywy wyroku w takim zakresie, w jakim stanowią one konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia, niezbędne dla wyjaśnienia jego zakresu tj. w jakim indywidualizują one sentencję jako rozstrzygnięcie o przedmiocie sporu i w jakim określają one istotę danego stosunku prawnego. Chodzi przede wszystkim o elementy uzasadnienia dotyczące rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, w których sąd wypowiada się w sposób stanowczy o żądaniu. Określony w art. 365 § 1 k.p.c. zakres oznacza zakaz dokonywania ustaleń sprzecznych z uprzednio osądzoną kwestią, a nawet niedopuszczalność prowadzenia w tym zakresie powtórnego postępowania dowodowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2013 r., II PK 188/12, Legalis nr 1061633).

Uwzględniając powyższe wytyczne, Sąd w niniejszej sprawie uznał, że P. S. od roku 1978 była członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji. Kwestia ta – jakże istotna z punktu widzenia prawa materialnego – została przesądzona w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie sygn. akt: I. C. 330/10. Znajduje ona również akceptację w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie sygn. akt: I. ACa. 611/12. Ponadto, na rozprawie dnia 18 marca 2016 r., likwidator pozwanej Spółdzielni okazał oryginał rejestru członków, ich rodzin i wkładów, gdzie pod pozycją 17 widnieje adnotacja o podjęciu uchwały Walnego Zgromadzenia w przedmiocie przyjęcia P. S. zamieszkałej w O. z datą 20 maja 1978 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle art. 42 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 21) zaskarżenie uchwał jest możliwe za pomocą trzech odrębnych środków prawnych - powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały, powództwa o uchylenie uchwały oraz powództwa o ustalenie nieistnienia uchwały, przy czym zasadność skorzystania z każdego z tych środków wymaga spełnienia odmiennych przesłanek. W przypadku żądania stwierdzenia nieważności uchwały jest to sprzeczność z ustawą (art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego), w przypadku żądania uchylenia uchwały jest to sprzeczność z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godzenie w interesy spółdzielni albo pokrzywdzenie członka spółdzielni (art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego). Z kolei w przypadku żądania ustalenia nieistnienia uchwały na podstawie art. 42 § 9 Prawa spółdzielczego w związku z art. 189 k.p.c. – jak wskazywano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - chodzi o tak rażące uchybienia w procesie podjęcia uchwały, że wykluczona jest możliwość stwierdzenia, że powołane organy wyraziły swą wolę w danym przedmiocie.

Powództwo oparte na tym ostatnim przepisie wymaga dla swej skuteczności wykazania interesu prawnego w żądaniu ustalenia. W judykaturze interes ten łączy się z istnieniem niepewności stanu prawnego lub prawa i ujmowany jest jako potrzeba prawna wynikająca z określonej sytuacji prawnej, która zagraża naruszeniem uprawnień przysługujących powodowi bądź też stwarza wątpliwość co do ich istnienia czy realnej możliwości ich realizacji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 1972 r. III CRN 607/71 OSNCP 1973/4 poz. 64 czy z dnia 2 lutego 2006 r. II CK 395/2005).

Może zdarzyć się także sytuacja kumulacji podstaw rodzajów powództw, która polega na jednoczesnej sprzeczności uchwały z ustawą i statutem. Dalej idącą wadą jest sprzeczność uchwały z prawem, a więc jej nieważność. Na gruncie art. 42 Prawa spółdzielczego należy przyjąć, że powództwo o uchylenie uchwały, przewidziane w § 3 tego przepisu, ma zastosowanie do tych wypadków sprzeczności uchwały z postanowieniami statutu, które nie są jednocześnie sprzecznością uchwały z przepisami prawa. Jeżeli natomiast taka zbieżność zachodzi, zastosowanie ma powództwo o ustalenie nieważności uchwały, którego podstawą wniesienia jest art. 189 k.p.c. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 07 stycznia 2009 r. I ACa 681/2008).

Powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia powinno być wniesione w ciągu sześciu tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia (art. 42 § 6 Prawa spółdzielczego). Powyższy przepis wprowadza także drugi termin do zaskarżenia uchwały - w przypadku gdy walne zgromadzenie zostało wadliwie zwołane i w związku z tym w jego obradach nie uczestniczył dany członek, ma on prawo do wystąpienia z powództwem w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia. Sześciotygodniowy termin może rozpocząć swój bieg od dnia zawiadomienia członka o uchwale w sposób wskazany w statucie. Sytuacja taka będzie mieć miejsce, jeśli ustawa lub statut wymagają dokonania zawiadomienia członków o podjętej uchwale. Przekroczenie sześciotygodniowego terminu może nie być uwzględnione przez sąd, jeżeli utrzymanie uchwały walnego zgromadzenia w mocy wywołałoby dla członka szczególnie dotkliwe skutki, a opóźnienie w zaskarżeniu tej uchwały jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami i nie jest nadmierne.

W przypadku powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały jako niezgodnej z ustawą art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego przewiduje ogólną sankcję nieważności uchwały ze skutkiem *ex tunc*. Powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały oparte na art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego w związku z art. 189 k.p.c. nie wymaga zachowania terminu, o którym stanowi przepis art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego.

Jako że pozew w sprawie niniejszej do Sądu wpłynął w dniu 30 grudnia 2015 r., uznać należało, że powództwo o uchylenie uchwał podjętych na Walnym Zgromadzeniu Członków pozwanej Spółdzielni w dniu 23 listopada 2015 r. wywiezione zostało przez powoda z zachowaniem terminu 6-tygniowego wskazanego w art. 42 § 6 Prawa spółdzielczego.

W sprawie niniejszej powód domagał się uchylenia dwóch uchwał podjętych na Walnym Zgromadzeniu Członków pozwanej Spółdzielni w dniu 23 listopada 2015 r. tj. uchwały nr (...) dotyczącej zasad podziału pozostałego majątku Spółdzielni pomiędzy członków oraz uchwały nr (...) w sprawie wypłat zaliczek na rzecz członków Spółdzielni na poczet podziału pozostałego majątku. Negował on m. in. członkostwo P. S. przez okres 36 lat w Rolniczej Spółdzielni Rolniczej w P. w likwidacji, co oznaczałoby, że jej udział procentowy w podziale pozostałego majątku pozwanej Spółdzielni byłby mniejszy niż ustalono to w uchwałach nr (...)i (...). Twierdził on, że P. S. była członkiem innej Spółdzielni i niezasadnym było powiększenie jej stażu członkowskiego w pozwanej Spółdzielni.

W ocenie Sądu wyżej przedstawione przekonania powoda są błędne. Przede wszystkim należy stwierdzić z całą stanowczością, iż początek członkostwa P. S. w pozwanej Spółdzielni datuje się od roku 1978, a kończy się w 2014 roku. Fakt ten znajduje potwierdzenie w wyciągu z rejestru (k. 54), waloryzacji udziałów członkowskich (k. 111-112) oraz pośrednio w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach (k. k. 343, 350-353 akt sprawy sygn.: I. C. 330/10) i uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku (k. 392, 399-404 akt sprawy sygn.: I. C. 330/10). Brak jest przy tym dowodów, które uprawniałyby do stwierdzenia, iż P. S. była członkiem innej Spółdzielni niż pozwana, czy też została wykluczona z członkostwa w pozwanej Spółdzielni bądź zrzekła się tego uprawnienia. Poza sporem pozostawał fakt, że P. S. zmarła dnia 1 grudnia 2014 r. W tych warunkach stwierdzić należy, że staż członkowski P. S. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji trwał 36 lat.

Sąd Okręgowy analizując niniejszą sprawę nie dostrzegł też, aby treść zaskarżonych uchwał była sprzeczna z postanowieniami Statutu Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji bądź dobrymi obyczajami lub godziły w interesy Spółdzielni albo miały na celu pokrzywdzenie jej członka.

Zauważyć należy, że zasady podziału pozostałego majątku Spółdzielni między jej członków reguluje §§ 66 ust. 2 statutu Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w P. w likwidacji.

Zgodnie z treścią powyższego postanowienia, proporcje podziału pozostałego majątku między członków Spółdzielni ustala, na wniosek likwidatora, Walne Zgromadzenie biorąc pod uwagę liczbę uprawnionych oraz wartość i strukturę pozostałego majątku, przy uwzględnieniu liczby lat członkostwa w Spółdzielni oraz stopnia uczestnictwa uprawnionych w tworzeniu majątku Spółdzielni w okresie jej istnienia.

Nie budzi wątpliwości, że uchwały zostały podjęte przez właściwy organ, tj. Walne Zgromadzenie i uwzględniały wszystkie kryteria związane z podziałem pozostałego majątku Spółdzielni.

Nie można również uznać, aby zasady podziału majątku pozwanej Spółdzielni określone w zaskarżonych uchwałach były sprzeczne z treścią art. 125 Prawa Spółdzielczego. Uwzględniały one bowiem uprawnienia zarówno aktualnych, jak i byłych członków Spółdzielni przy podziale pozostałego majątku. Członkostwo P. S. w likwidowanej Spółdzielni miało miejsce niewątpliwie jeszcze przed postawieniem Spółdzielni w stan likwidacji. Jeśli więc od daty ustania członkostwa P. S. w pozwanej Spółdzielni do daty postawienia tejże Spółdzielni w stan likwidacji nie wypłacono wszystkich udziałów, to uznanie jej za uprawnioną do udziału w majątku Spółdzielni uznać należało za usprawiedliwione.

Zdaniem Sądu Okręgowego, biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, brak było podstaw do wykluczenia udziału P. S. w podziale majątku pozwanej Spółdzielni. Nie można również stwierdzić, aby udział procentowy P. S. w podziale tego majątku pod względem matematycznym został błędnie określony. Brak jest zatem jakichkolwiek przesłanek uzasadniających twierdzenia powoda przedstawione w pozwie, w szczególności kwestionujące skład osobowy, wskazany w zaskarżonych uchwałach, uprawnionych do udziału w pozostałym majątku pozwanej Spółdzielni.

W tych warunkach Sąd Okręgowy uznał, że nie można uchylić zaskarżonych uchwał ani też stwierdzić ich nieważności. Nie można bowiem stwierdzić, aby jakikolwiek ich zapis był sprzeczny z przepisami ustawy i statutu bądź dobrymi obyczajami lub godził w interesy Spółdzielni albo miał na celu pokrzywdzenie jej członka.

Mając wszystko powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono z mocy przepisu art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik w sprawie, zasądzając je od powoda na rzecz pozwanej Spółdzielni, która wygrała spór w całości. Na poniesione przez pozwaną koszty procesu w łącznej kwocie 377,00 zł, składały się: wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 360,00 zł, z uwagi na zaskarżenie dwóch uchwał, określone na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. Nr 490) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

SSO Cezary Olszewski